

8 mars 150 16.17. 16. 17
15.
T.
Ausdagew 14.

BOLSJEVIK

JANUAR - 78

1.mai 1978:

Faglig 1.mai Front- ungdommen sitt kamptog

I 1978 er det ti år sidan første Raud Front toget gikk gjennom gatene i Oslo. Toget den gongen bar bud om at sosialdemokratane ikkje lenger skulle ha eineret på dagen. Men at dagen igjen skulle reisast som arbeidarklassens kampdag mot borgarskapet, opportunisten og imperialismen. Parola "Linskap på klassekampens grunn" vart reist beint imot dei sosialdemokratiske svikarpærolane om klassefred og classesamarbeid.

For ti år sidan sette ungdommen eit sterkt preg på toget. Dette vekte misunnning hos partiane, og dei hetsa lykje mot ungdomstog. Ein slik hets kan ikkje vi ta oss når av. Ivertimot, det var og er dei rødt toga og dei aleine som kan uttrykke ungdommen sin kamp. Vi kan vara stolte av at mange ungdommar slutta opp om dei raude toga, at dei var eit sams uttrykk for store delar av den kjempande ungdommen. I dag er oppgåva for oss å knyta an til denne tradisjonen og gjerda toga i år til breie uttrykk for den veksande kampen blant ungdommen.

LINSKAP PÅ KLASSEKAMPENS GRUNN.

Dette er hovudparola for 1.mai toga frå vår side. I.mai ønsker vi å samle alle som kjempar mot kapitalisme og imperialism til å stå saman. Faglig 1.mai-front skal vera alle kjempande sitt tog, for alle som vil markere motstanden sin mot den sams fienden.

Vi ønsker derfor at stadig større delar av ungdommen ser på FFF ikkje bare som kamptog, men som sitt eige tog. Lit tog som støtter ungdommen sin kamp, og som tar opp i seg ungdommen sine interesser. Vi ønsker alle nære vener av den revolusjonære rørsle velkommen til å gå saman med oss 1.mai. Men vi ønsker ikkje at toget skal vera berre dei revolusjonære sitt tog. Linskap på klassekampens grunn er eit verkeleg tilbod til dei store ungdomsmassane, til dei ungdommane som er ute i kamp om å stå saman mot fienden.

FORSLAG TIL PAROLAR FOR TOGET.

Forslag til hovudparolar for toget er følgande:

Kamp mot krigsførebuingane til dei to supermaktane USA og Sovjet.

Støtt frigjeringsrørslene og dei undertrykte nasjonane i den tredje verda. Ungdom-reis kampen mot diskriminering og undertrykking.

Kamp mot DNA/LO-leinga sitt kriseforlik med monopolkapitalen.

Kamp mot den nasjonale undertrykkinga av samane og framanarbeiarane.

Gjer fagforreiningane til kamporganisasjonar-kamp mot alt classesamarbeid.

Kamp mot all kvinneundertrykking. For eit sosialistisk horeg.

Desse parolane er berre førebels forslag. Det tyder at det er ei oppgåve for alle kameratane sjølv å vurdera dei og koma med forslag til forbetringar. Dei må diskutera med alle 1.mai aktivistar for å få deira synspunkt.

FORSLAG TIL VIKTIGE KAMPPAROLAR FOR UNGDOMMEN.

Arbeids utvalet i Sentralstyret har utarbeidd eit forslag til viktige ungdomsparolar i tillegg til hovudgrunnlaget for toga. Dette forslaget er meint som retningsline for kva saker som vil vera sentrale på landsbasis.

- For ein stad å vera.
- Seier for PAC-boikott Sør-Afrika.
- Vekk med karakterar og eksamenar.
- Arbeidslaus ungdom krev arbeid no.
- Unge arbeidarar krev minstelønn-25 kr.pr.time.
- Nei til porno, ja til seksualopplysning.

- Nynorske lærebøker til same tid og pris som bokmål.

nei til hets av framandarbeidarar - forby Norsk Front.

- Kamp mot politivold.

Dette er parolar som bør gå igjen i mange tog 1. mai. Dette er alle saker som det er og har vore rørsle på blant ungdommen.

Desse parolane er heller ikkje endelege, tvertimot må dei diskutera og forbetastra. Framfor alt må alle kameratar sjølv vurdera kva parolar som er dei viktigaste på deira poass. Grunnlaget for å vurdera dette, er å undersøka kva saker som opptek ungdommen på staden og kva saker det er eller har vore rørsle på blant ungdommen.

Dette vil seia at lokale parolar må få ein brei poass i mobiliseringa. Desse parolane tek opp kampsaker som ungdommen kjenner godt til. Mange av dei sentrale parolane kan utformast med lokal vri. Eit døme på dette er då kameratane i Tromsø utforma parola: "Vi vil ha ungdomshus, ikkje kuler", etter at politiet hadde skote ein ungdom som hadde laga bråk i fylla.

Faste prinsipp og smidig taktikk.

Vi går mot dei som vil stryka kampen mot sosialimperialismen 1. mai. Vi går og mot dei som vil stryka parolane mot DNA/LO-leiinga. Vi held på prinsippa våre og vil ikkje godta talsmenn frå korkje USA- eller sosialimperialismen på talarstolen i dei raude toga 1.mai.

Men vi ønsker einsskap med folk som er usamde med oss i mye av politikken vår dersom vi står mot same fienden.

Dette tyder at vi må vera viljuge til å gjera taktiske kompromiss, vinna allierte som vi ikkje kan stå inne for i eitt og alt. Og vi må handsame slike allierte med respekt.

Vi vil absolutt at ulike interesseorganisasjonar blant ungdommen skal slutte seg til toget, til dømes Koregs Mål ungdom-laget på staden. Då kan vi ikkje berre ha den haldninga andsynes desse folka at: "Slutt opp om oss for vi har ei parole om målsak som er bra". Ei slik haldning verkar ikkje til å mobilisere desse folka sjøl til å utforma politikk og mobilisering for 1. mai. Vi må overtida desse folka om at dei må delta i det raude toget 1. mai. Men samstundes så må vi hugse at

1.mai-toget skal vera ein ein-skapsfront av mange ulike grupper og der desse gruppene sjøl må mobiliserast til å ta del utfrå sitt eige grunnlag, og sjøl ta stilling til sine paroler.

Eit anna døme er Sosialistisk Ungdom. Leiinga i denne organisasjonen står for ein reaksjonær politikk. Men mange medlemmer er progressive sjøl om dei er villeia av leiinga i mange saker. Desse medlemmene ønsker vi skal ta del i fronten 1. mai. FFF-gruppa bør derfor sende eit skikkeleg tilbod om ein-skap til SU-laga for å få flest mogleg derfrå med 1. mai. Klassekampen vil tjene på at SU-medlemmer og sympatisørar går i klassekamptoga 1. mai istaden for å slutta opp om regjerings- og klassesamarbeidstog. Men skal vi få folk av denne typen må og FFF-gruppa syne verkeleg vilje til ein-skap. Dette tyder at vi må ta oppgjær med stilen med at SU og SU-medlemma og sympatisørane, dei skal vi berre knuse frå først til sist. Sjølsagt skal vi ikkje la dei gå skotfri dersom dei agiterar for reaksjonære tog 1. mai, men i utgangspunktet må vi ha eit ope dør til dei, eit tilbod om ein-skap på konkrete saker. Utan det blir det umogleg å trekka progressive SU-arar vekk frå dei reaksjonære toga 1. mai. Vi bør og ha ei motsvarande haldning til medlemmar i AUF, og forsøka å vinna desse for Klassekampplina 1. mai.

Mobiliser breitt blant ungdommen.

Røynslene frå ifjor syner oss ein ting: Det er mogleg å mobilisere breitt blant ungdommen dersom ein for det første tek utgangspunkt i dei sakene ungdommen verkeleg er opptatt av. Eit døme her er mobiliseringa av T-baneungdom i Oslo. Dei vart mobilisert på m.a. kamp mot politivold. Dette var dei brennende opptatt av.

Ei anna røynsle er at mobiliseringa ikkje kan leggast opp som ei lang rekke møter der dei store ungdomsmassane helst bør kome. Med ei slik "møte-mobilisering" hadde det ikkje vore mogleg å vinna T-baneungdommen. I staden må vi ut der ungdommen verkeleg fins, undersøke kva dei er opptatt av, gripe fatt i dei sakene det er rørsle på. Dette tyder særskilt at det er svært viktig å arbeide innafør dei aksjonane som går føre seg framover, og mobiliserer folk der til å mørkera saka si 1.mai.

1. mai vert ikkje hovudoppgåve for organisasjonen, den er derimot slått fast i årsplanen til å utvikla ein revolusjonær ungdomspolitik, gripe leiinga i ungdommen sine kamper, utløysa nye kampar og vinna ungdom for sosialismen. Denne hovudoppgåva står ikkje i motstrid til 1.mai-mobilisering. Tvert imot så er det slik at dess fleire aksjonar vi får igong og dess betre politikk vi greier å utforma, dess betre føresetnader har vi for å få mange ungdommar i toga. Røynslene våre seier oss at dette er vegen å gå istadenfor å arbeide frå februar av med å overtyda ein og ein til å ta del. Reis kampar, driv propaganda og på grunnlag av den rørsla vi greier å skape, mobiliser til 1.mai.

Lina vår for å mobiliserer vil vera å byggja egne ungdomskomitear av FFF der dette er mogleg. Vi ynskjer å trekka flest mogleg med i desse komiteane. Ein av føresetnadene for å greie dette er å styrka demokratiet. Utan demokrati dør livet i komiteen. Har vi ikkje mange gonger lagt lite vekt på dette? Har vi ikkje ofte Berre lagt fram føks ferdige paroleforslag og planar, og ikkje lagt opp til å få fram alle meiningar og driva grundige undersøkingar? Vi ynskjer ikkje ein slik stil, men verkeleg demokrati der det blir diskutert politikk og der det vert fatta vedtak blant aktivistane som er med i arbeidet.

-Ungdom - reis kampen mot diskriminering og undertrykking.

-Fram for ein ny raud 1. mai.

K

Unge jenter - et uutnyttede potensiale!

Skal diskuteres av de kameratene som skal jobbe med unge jenter:
Ta et krafttak i arbeidet med de unge jentene fram mot 8. mars.

All erfaring vi sitter inne med viser at unge jenter både på skole og på arbeidsplasser er et potensiale som er lett å få på glid men som vi sjelden eller bare i perioder gjør noe med. Det fins vel knapt en gruppe i ungdommen idag som er så hardt undertrykt som de unge jentene. Aksjoner som de som var på hotella i Gudbrandsdalen for etpar somre siden, pornoaksjoner på skoler, hybelaksjoner på arbeidsplasser osv. viser at de unge jentene er svært kampvillige og svært opptatt av jenteundertrykking. Det står mere på oss enn på dem.

Spesielt på skolene er jentesaka brennbar. Erfaringer fra tidligere års 8.marsmobilisering viser at når vi bare får dem i tale er veien til diskusjon, demonstrasjon og aksjonkort.

UNGDOMSSKOLENE BLANKE - GYMNASENE
MYE REVISJONISTDOMINERT

Situasjonen nå er at vi ikke driver noe arbeid i stor målestokk blant de unge jentene og ikke tar opp Heres problemer. På ungdomsskolene er det omtrent ikke drivi noe jentearbeid, mens faktum er at ungdomsskolejentene kanskje er de som har lettest for å gripe urettferdigheten i sin situasjon og lettest for å bli tent på å gjøre aksjon.

På gymnasene drives det en viss aktivitet, men det som eksisterer av jentegrupper ofte er svært sekteriske og ofte dominert av brød- og roser-jenter som kvæler aktiviteten. Våre jenter ligger på sida. Istedentfor å jobbe aktivt for å få liv i jentegruppene er vi passive og unngår kamp med rosene.

Istedentfor å se disse uavhengige jentegruppene som utgangspunkt for å få til handling, sitter vi og er misfornøyd med rose-dominansen.

På arbeidsplassene drives det lite jentearbeid med unntak av noen jentearbeidsplasser som har gjennomført bra aksjoner på hybelsaker. Når det gjelder lønsspørsmål svært lite, på trods av de bra erfaringene fra Gudbrandsdalen for etpar år sida.

JENTEARBEIDET KAN GI KVINNEBEVEGELSEN
NYTT OPPSVING PÅ KORT TID.

Situasjonen er altså at vi driver lite jentearbeid idag, og revisjonistene har overtak foreløpig blant de unge jentene. Denne situasjonen kan snys på nokså kort tid dersom vi kommer oss ut med en skikkelig politikk og begynner arbeidet med å vinne de unge jentene. Grunnen til dette er at det ligger et stort potensiale i unge jenter, spesielt på ungdomsskolene som hverken vi eller revisjonistene utnytter, og at de stddene som revisjonistene har stor innflytelse er aktiviteten nokså laber. Ved å drive opp aktiviteten her er det store muligheter for å vinne folk til KF.

Mange RU-medlemmer skal jobbe med unge jenter framover, og det samme gjelder mange i Kvinnefronten. Ved å forene krefter med KF er mulighetene for å pppnå bra resultater tilstede.

UNGE JENTER-ARBEIDET SKAL DRIVES KAMPANJEMESSIG OG MED MÅLSETTINGER.

Erfaringene fra karakterkampanja lærer oss at uten en plan som blir gjennomført kampanjemessig og med helt klare målsettinger kommer vi ingen vei.

Unge jenter-arbeidet skal drives i Kvinnefrontens navn og sammen med Kvinnefronten. Dette betyr sjølsagt ikke at RU-medlemmersom ikke er i KF skal sitte med henda i fanget, men aktivt oppsøke Partiet og KF lokalt og bli enige med dem i hvem som skal gjøre hva og hvor det skal satses.

Målsettinga for kampanjen er:

1. Å opprette mange nye jentegrupper som er tilslutta Kvinnefronten på skoler og på jentearbeidsplasser. I vår organisasjon eksisterer det en ide om at Kvinnefronten er lik partiet og at det kreves en hel del for å bli med. Dessuten har mange den oppfatninga at massene er imot KF. Erfaring viser at vanlige jenter som er opptatt av jentesak eller som blir det, lett blir medlemmer i KF bare en går på dem og spør.

Endel steder eksisterer det forskjellige former for uavhengige jentegrupper. Noen av disse driver mye bra aktivitet som vi kan lære av, andre er sekteriske og rose-dominert. Nå alle sanne steder må det vare vår linje å jobbe aktivt innafor disse gruppene for å drive opp aktiviteten, samtidig som vi verver til KF og danner KF-gruppe. Men bare ved å jobbe innafor disse gruppene kan vi vinne folk vekk fra roser, gjennom å vise hvem det er som går igang med aksjoner og stiller seg i spissen for jentekampen.

2. Utløse og gjennomføre aksjoner blant unge jenter.

I løpet av tida framover må vi satsa mye på å utløse aksjoner på bestemte jentekrav. Mer om dette etterpå.

3. Mobilisere fler unge jenter til 8. mars-toga enn revisjonistene. Forutsetninga for å nå et sånt mål er at vi kommer oss ut til det uutnyttede potensiale av unge jenter og får gjennomført aksjoner.

VI HAR POLITIKK Å GÅ UT TIL DE UNGE JENTENE MED OG LAGE AKSJONER PÅ

Tidligere har en av manglene i vårt arbeid med unge jenter vart at vi har mangla politikk å gå ut til dem med. Denne situasjonen er forandret. Vi veit mye mer om de unge jentenes situasjon nå, sjøl om det er mange flere ting vi burde vite. Den politikken vi nå går ut med er et grunnlag å jobbe videre på, og gjennom diskusjon med de unge jentene må mange flere saker og mer konkrete krav utvikles.

Parolene og krava nedafor er ikke noen endelig oppsummering av vår linje på jentekampen, men et utgangspunkt for diskusjon blant de unge jentene og et utgangspunkt for aksjon.

- Kamp mot salg av kvinner - nei til porno.
En av de sakene unge jenter er tent på, er pornogriseriet. Pornoen representerer et syn på kvinnen som et stykke kjørt til salgs. Spesielt blant de unge på skolene fører pornoen bl.a. til et stort seksualpress som jentene merker hver dag. Å reise kamp og diskusjon omkring pornoen og spesielt å gjennomføre pornobålaksjoner i skolegården har erfaringsmessig gitt store resultater. Pornoaksjoner er ofte

starten På mer omfattende diskusjoner om kvinneundertrykking.

-Skikkelig seksualundervisning, prevensjonsveiledning og gratis prevensjon hos skolelegen.

Dette er et krav som mange av de unge jentene stiller seg bak. Den måten disse sakene blir behandla På i skolen i dag er en av de sakene som bygger opp om undertrykkinga av jentene.

Når det gjelder konkrete aksjonsformer har vi foreløpig ikke kommet så langt, men noen erfaringer er gjort. Det går an å stille krav om et visst antall timer satt av i undervisning i biologi timene, det går an å reise diskusjonene om disse krava i timen og det går an å gjennomføre aksjoner som boikott av bio inntil kravet er oppfylt. En annen sak er demonstrasjoner eller vedtak i klassene med krav om gratis prevensjon.

-Sjølbestemt abort nå.

Det har stått en del motsigelser om dette kravet er så viktig for unge jenter. For det første angar det unge jenter i høyeste grad, for det andre er dette et av kvinnebevegelsens viktigste krav allment og for det tredje er det sånn at hvis unge jenter ikke er opptatt av dette nå, er det vår plikt å endre på dette.

-Nei til kvinneundertrykkende lærebøker i skolen.

Dette veit vi foreløpig for lite om. Vi har franskboka "La Famille", men vi må gå igjennom lærebøkene for gymnas og ungdomsskoler for å avdekke nye mer.

Aksjonsformer er boikott av lærebøkene, ta opp i klassen og kreve andre bøker, seinere vil vi forsøke en aksjon med å sende lærebøkene i retur til

Pirke- og Utvisningsdep. Foreløpig oppfordrer vi jenteaktivistene til å gjøre undersøkelser og ta lokale initiativ. Kommer dere over noe, skriv inn til KK, RG eller Kvinnefront.

-Nei til diskriminering av jentene i undervisninga.

Her har vi også foreløpig lite. Vi veit at en del steder lokalt legges gymnas-tikken for jentene opp som rein linjegymp for at de skal få "penere figur".

Sanne saker går det an å aksjonere mot gjennom å kreve kroppsøving og trening. Krav om fotball, terengløp osv. er udmerka. Det er lett å få til boikott av linjegympen dersom det bare er bøy og tøy.

En annen sak er sløyd og håndarbeid. Still kravet om tre- og metallsløyd på lik linje med guttene. Dersom det ikke innfris går det an å gjennomføre boikott. Det er sjølsagt mulig å fa med seg dem som vil ha håndarbeid også på en slik aksjon.

-25 kroner i timen i minstelønn.

Dette er et viktig krav for unge jenter som har jobb. Unge jenter, både i industrien, men spesielt i handel og kontor er grovt underbetalt i forhold til andre. Stilen fra sjefa er ofte at de skal være glad for at de har jobb i det hele tatt.

Å få til aksjoner på dette kravet er sjølsagt vanskelig. Det er ensbetydende med gå sakte, sit down eller streik. Men i løpet av perioden fram til 6. mars og 1. mai og også etterpå må vi i allefall propandere kravet blant unge jenter på arbeidsplassene.

Det må også være ei målsetting å ta kravet opp i fagforeninger og klubber og få vedtak på dem i forbindelse med tariffoppgjøret og lokale forhandlinger.

-Nei til overformynderi og trakasering på nybelbygg.

På en del jentearbeidsplasser har bedriften gitt så kalte boligtilbud til de ansatte. Spesielt finns det nye av dette i statlige etater og i helse og sosialvesenet. På sanne steder foregår det svært ofte trakasering av jentene og reglementet som forbyr besøk på rommet, forbyr folk å være ute etter kl. 23 osv. På flere steder har det vært satt i gang aksjoner mot disse forholda, hvor oppslutninga har vært stor.

Aksjoner som kollektiv regelements-sabotasje, krav overfor bedriftsledelsen osv., er udmerka. Det er lett å få i gang diskusjoner om kvinneundertrykking når sånne saker blir tatt opp.

- Rett til arbeid etter utdanning. Krisa rammer ungdom som skal søke arbeid hardt. De unge jentene rammes spesielt hardt. Denne parola markerer kamp mot kapitalistene som bruker kvinnene som reservearbeidskraft. Vi tror ikke at vi greier å gjennomføre store aksjoner på den i løpet av kampanja, men den bør taes opp og reises diskusjon på blandt de unge jenteaktivistene, sånn at vi på lengre sikt kan utvikle aksjoner på den.

SETT I GANG AKSJONER PÅ DET SOM JENTENE PÅ DIN SKOLE ER MEST OPPTATT AV.

Det som er greiest å gjennomføre er aksjoner på porno, i mener at sånne aksjoner er en fin start, fordi den reiser debatten. Aksjoner på seksuell utveksling, forvisning, prevensjonsveiledning og gratis prevensjon tror vi er de som i neste omgang blir den største saka i kampanja. Likevel mener vi det er viktig å reise diskusjonen blant de unge jentene lokalt om hva de brenner for og forsøke å få til aksjoner på det. Kanhenderommes det ikke i disse parolene i det hele tatt.

KAMPANJEOPPLEGGET: DANN JENTEGRUPPE.

I slutten av januar og det meste av februar vil kvinnefronten stille seg disponibel til å gjennomføre møter med innledere på skolene. Innholdet i disse møtene skal være å ta opp hvorfor det er kvinneundertrykking i samfunnet og diskusjon på hvilke krav de unge jentene må sloss for. Mulsettinga med møtet er å danne jente-grupper tilslutta kvinnefronten. Å gjennomføre disse møtene er første del av kampanja. For å få til et sunnt møte kreves det forberedelser og mobilisering. Det vil bli laga en løpeseddel og en plakat som vil være klar i slutten av januar, og som blir annonsert i Kk. Et forslag til hvordan en mobiliserer til et sunnt møte er å lage pornobål i skolegården, å få i gang diskusjonen. Deretter dele ut løpesedler om møtet og mobilisere jenter til det. Lokale

bør leies på skolen. Erfaringsmessig stiller flere da. For boliglag med skoler i sitt distrikt som de ikke er inne på må en snarest ta kontakt med KF og partiet og bli enig om hvordan en skal klare å skaffe aktivister til å gå på de skolene som dere prioriterer å komme inn på. Det finns mye positive erfaringer med å dele ut løpesedler på skoler og noen negative. For det første bør en være to. For de andre må en være offensiv. Ikke bli stående i utkanten av skolegården å skule, men gå rett bort til jentene å agitere og dele ut. Nokså snart vil det komme en lærer som vil ha deg ut. Somregel vil elevene flokke seg rundt og ta i mot materiale fra den ene mens den andre diskuterer med læreren. Oftest er det de mest forhatte lærerne som kommer og sympatien vil stort sett være på vår side om han blir takla bra. Kvinnefronten skal også forsøke seg med å be om å få komme i midttimer på skolene, men foreløpig må vi innstille oss på å gjennomføre møter etter skoletid med leid lokale på skolen. Mange steder er det et stort problem å komme ut på skolene fordi alle er i jobb. I værste fall får en eller to skulke. Når det gjelder hva slags skoler en spesielt må satse på så lenge en ikke er på noen steder vil vi framheve ungdomsskolene.

VERV OFFENSIVT TIL KVINNEFRONTEN.

En av de aller viktigste funksjonene med møtene skal være å verve medlemmer til KF for å danne gruppe.

Altfor ofte har det vært avholdt bra møter i KF regi hvor stemninga var på topp og opplegget for verving direkte på møtene vår klart på forhånd, uten at det blei gjennomført. Både i RU og i KF står det en hardnakka ide om at KF egentlig er et underbruk av partiet, at KF ikke må ta inn hvem som helst, at folk må være skolerte osv. Denne sekteriske linja må vi ta alvorlig på. Det skal selges medlemskort på møtene. Alle som er interessert i jentesak og i å bli med skal bli bedt. For å være medlem av Kvinnefronten kreves ikke noe annet enn at en betaler kontingenten. Den er for skoleelever på 10 kr., så er det vår oppgave å aktivisere dem.

FRAM TIL 8.MARS:AKSJONER OG MOBELISERING TIL TOGET.

Etter at en har danna jentegruppe er det helt avgjørende at folka blir aktivisert.

To ting er viktige: for det første å jobbe fram aksjoner. Parolene og aksjonsforslaga foran gir et utgangspunkt for dette. Jentegruppene bør diskutere hva de er mest forbanna på og lage opplegg for aksjon.

På gymnasene vil uka før 8.mars være ei jenteuke i RGS regi. Når det gjelder opplegget for den, har vårt forslag gått igjennom mot de reaksjoneres. Om mulig og om det viser seg at noen saker krystaliserer seg ut, f.eks. seksualundervisninga, prevensjonsveiledning, gratis prevensjon, vil vi dra i gang en landsomfattende sak på et eller flere slike krav i denne uka.

Den andre saka er mobelisering til 8.mars. Bare de stedene som ser seg i stand til det eller der hvor det er taktisk gunstig (der hvor det er uavhengige jentegrupper) bør opprette uavhengige 8.mars komiteer. Ellers må jentegruppene drive med mobelisering. Det vil bli utarbeida propagandamateriale seinere. Jentegruppene må sjølsagt diskutere igjennom 8.mars grunnlaget som utgangspunkt. I disse diskusjonene er det av stor betydning at vi evner å forklare saker som f.eks. anti-imperialisme parola. Med andre ord betydninga av at kvinnebevegelsen solidariserer seg med de undertrykte i de fattige landa og mot undertrykkerne.

MOBELISER BREIT TIL 8.MARS TOGA.

En særlig farlig ide som har stått og står hos mange RU'ere og i KF er at folk må være enig i alt for å bli med i toget. Tenkinga er sånn: den som ikke

er i mot sosialimperialismen har ikke noe i toget å gjøre. Saka er jo at alle som støtter kvinnekampen og som er i mot undertrykkinga av kvinner uansett nivå for forståelsen er hjertelig velkommen i toget. Dette gjelder sjølsagt også for medlemskap i Kvinnefronten.

Parolene til 8.mars:

KAMP MOT ALL KVINNEUNDERTRYKKING.
BORT MED NEMDENE-SJØLBESTEMT ABORT NÅ.
GRATIS DAGHJEM TIL ALLE BARN.
KVINNER KREVER RETT TIL ARBEID.
SEKS MND.SVANGERSKAPSPERMISJON MED FULL LØNN.
25 KRONER TIMEN I MINSTELØNN.
KAMP MOT SALG AV KVINNER- VEK MED PORNO.
SEKSUALOPPLYSNING OG PREVENSJONSVEILEDNING I GRUNNSKOLEN.
KAMP MOT ALL IMPERIALISME'STØTT FRI-GJØRLINGSBEVEGELSEN. STØTT FOLKENE I DET SØRLIGE AFRIKA I KAMPEN MOT IMPERIALISME OG RASISME.
FORBY NAZI PARTIET NORSK FRONT:

ETTER 8.MARS:VERVEUKE.

Også etter 8.mars må aksjoner fortsette. I tillegg til dette vil vi utarbeide flere ideer til hvordan jentegruppene skal fungere, sjøl om vi allerede nå vil peke på en svært viktig ting: Uten skikkelig sosialt samvær med fester og diskusjoner og utvikling av godt kameratskap i gruppene vil det hele falle raskt sammen.

Dessuten vil det bli gjennomført ei verveuke i tida før påske. Forøverig må alle som skal jobbe med jentekampen følge med i KK og RG i tida framover, for å se når materiale foreligger, viktige sentrale krav og paroler som blir langsert. ●

Hvordan drive støttearbeid for folket i Azania?

Styret i Rød Ungdom starta like etter sommerferien med diskusjoner hvordan vi skulle få gjennomført boikott av

Sør-afrikanske varer. Styret vedtok å undersøke hvilke butikker i byen som hadde disse varene, og etterpå male eller henge plakater på butikken om boikott av sør-afrikanske varer.

Det blei satt igang undersøkelser i butikkene, men hele laget var ennå ikke mobilisert på oppgava (sommerferien). Partiets ledelse kom inn og diskuterte styret sitt vedtak, påpekte at det var feil fordi massene måtte mobiliseres, altså forstå hvorfor aksjon blei satt igang. Bessuten måtte RU's egne medlemmer mobiliseres.

Styret utbalte saka, men blei purra på og skreiv løpesedler som blei delt ut på stand i byens sentrum. Det gikk ei stund før så hele laget blei samla. Man diskuterte styrets første linje kontra partiets linje, noen mente at styret si linje var mest riktig, fordi at etter den var kasta var att uthalt og ingen av tidsplanene var blitt fulgt. Resten mente at partiet sin linje var riktigst, man må motivere massene før aksjon. Motsigelsen blei ikke løst på det møtet. De som hadde motsigelse på spørsmålet diskuterte utenom og møtet og fant ut at motivering var viktig, men at det likevel var gjort feil ved å uttale aksjonen.

På Rød Ungdoms lagsmøte blei det diskutert gjennom ei grundig innledning historia til Azanias folk, slik at medlemmene blei mer politisk motivert til å delta i aksjonen. nye løpesedler + avisinnlegg i lokalavisa blei laga. Løpesedlene blei delt ut utalor de fleste kolonialbutikkene i byen. Disse blei godt mottatt av folk, de fleste fikk positive reaksjoner. Det blei også diskutert med betjeninga på Samvirkelaget, det var forskjellige syn på salg av Vorster sine varer blant dem, forsto vi.

Rød Ungdom planla så en aksjon (punktdemonstrasjon) utafor Samvirkelaget en lørdagsformiddag, som skulle ta utgangspunkt i NKL's linje i dette spørsmålet, og oppfordre lokallaget av NKL å ta avstand fra ledelsen si linje. Torsdag i samme uka var det fremdeles sør-afrikanske varer i butikken.

Før punktdemonstrasjonen blei det delt ut løpesedler utafor S-laget. En av de ansatte kom ut og sa at vi måtte undersøke før vi hadde demonstrasjon, det fantes nemlig ikke et eneste sør-afrikansk vare igjen. De hadde antageligvis Ejerna varene dagen før. Dette var en seier!

Seinere har fagforeninger tatt opp spørsmålet og boikotten har fått stor støtte. Losse- og Transportforbundet har vedtatt bl.a å ikke losse sør-afrikanske varer. Samorg har også støtta parola. Etter vårt arbeid blei det danna en initiativkomite for å danne anti-imperialistisk komite på et åpent møte i byen. Målet vårt er å få boikott i alle butikker + støtte til PAC på skoler og arbeidsplasser - initiativkomiteen står nå i ledelsen for dette arbeidet.

E. E.

DEBATT

Medlemstallet foran politikken?

For å gjøre opp med våre sekteriske feil, har det vært kjørt fram ei linje fra sentralt (fra RU's høyeste organer) og kanskje med særlig utslag i laget om at:

1. Nye medlemmer må godkjenne vedtektene, (Dette fastslår vedtektene sjøl).
2. Nye medlemmer kan godt ha motsigelser på partiets/Rød Ungdoms linje i mange spørsmål, det viktigste er at de er medlemmer. For å verve noen som medlemmer i RU kan vi bare kjøre på helt aktuelle konkrete saker. Er f.eks. en ungdomsskoleelev mot karakterer i skolen og mot politivold, er han fullt ut akseptabel (godtatt) som medlem.
Å kreve at folk skal ha gjennomgått studiesirkel blir framstilt som sekterisme, ei linje for at vi ikke skal bli flere i RU.

Til punkt 1:
I praksis er det ytterst få som tas opp i RU som har blitt satt inn i vedtektene. Om så skjer, er det i minimal utstrekning. (Spør en av de nye kameratene om han veit hva f.eks. demokratisk sentralisme er for noe).

Til punkt 2:
Her må vi spørre oss - hva slags organisasjon er RU? Et idiotisk spørsmål? -Jeg trur ikke det. Vi har greid å skille mellom RU og partiet, og derved begynt å gjøre opp med endel feil forsvidt. Reint bortsett fra at disse feila har slått ut den andre veien.

Men - skiller vi på samme måte RU fra frontorganisasjoner som streikestøttekomiteer, kvinnefronten osv.? Jeg trur det for en stor del er her feilen ligger.

Er ei jente ivrig forkjemper for sjølbestemt abort, mener jeg det er et argument godt nok for å trekke henne ned i kvinnefronten. Der vil hun kunne utvikle seg videre. RU er sannsynligvis "nesteskritt på vei", akkurat som RU vil fostre og videreutvikle folk til partiet. Skal denne jenta kunne bli medlem ut fra de samme kriteriene, uten å ta stilling til helheten - generallinja (det viktigste) ved RU's politikk? Det deier seg her tross alt om noe langt mer enn kvinnekamp.

Vi må kunne kreve en del av et kommunistisk partis ungdomsforbund. Vi skal tross alt innrette oss etter partiets ledelse. Vi er en masseorganisasjon, men vi er noe mer: En kommunistisk masseorganisasjon. Er det da "sekterisme" å kreve at folk som vi har muligheter til å verve skal ha gjennomgått en studiesirkel og derved skaffa seg et innblikk i hva vi på lang sikt kjemper for, og hvorfor vi gjør det? Altså ikke bare se dagskampen som ei rekke isolerte hendelser uten særlig sammenheng.

Kommunister skal være åpne og ærlige. Det må være vår plikt å legge fram politikken vår pent. Vi gjør dette altfor sjeldent når vi skal verve nye medlemmer.

For det første fordi vi er redde for å støte dem fra oss når vi først har vunnet dem for vår politikk i et eller flere spørsmål. Da er det lettvis å unngå vanskelige spørsmål og heller satse på at de blir løst innafør bevegelsen. Dette mener jeg er opportuniste(unnfallenhet) - i verste fall å føre folk bak lyset.

For det andre. Det er blitt en form for prestisje (trur jeg) å verve flest mulig folk. Hvordan og hvor mye disse er blitt jobba med er underordna, bortsett fra at du kan bidra med erfaringer på hvordan trekke med flere folk på lettest mulig vis.

Jeg har prøvd å sammenfatte hva denne linja kan føre til å følgende punkter:

1. Større gjennomtrekk i RU. Folk som har blitt verva oppdager etterhvert ting de ikke kjente til på forhånd. De kan komme til å føle seg villeda.
2. Nye folk vil ha vanskelig for å følge med i diskusjoner, noe som igjen kan føre til:
3. at tilliten vår blant massene synker

Svar til A [redacted]:

Jeg synes du gjør mange feil i innlegget ditt, og at det er svært segterisk, men skal begrense meg til å kommentere noe av det du sier. For det første forvrenger du linja til Sentralstyret når du sier "nye medlemmer kan godt ha motsigelser på partiets/RU's linje i mange spørsmål, det viktigste er at de er medlemmer. For å verve noen som medlemmer i RU kan vi bare kjøre på helt aktuelle saker. Er f.eks. en ungdomsskoleelev mot karakterer i skolen og mot politivold, er han fullt ut akseptabel (godtatt) som medlem." - Dette er noe helt annet enn det Sentralstyrets AU sier i BV nr. 11 77: "Vi stiller ingen krav til skoloring eller nivå ved medlemsopptak.... Aller som støtter

4. at sikkerheten svekkes.

Videre disse mulighetene:

A) Enkelte kamerater blir svært dominerende i diskusjoner. Demokratiet svekkes i laget - noe som igjen utvikler byråkrati.

B) Kamerater med liten erfaring og lavt politisk nivå blir tildelt oppgaver (for å motvirke byråkrati) som de ikke vil mestre.

C) Kamerater blir tildelt "idiotoppgaver", dvs. lite utviklende oppgaver som å hente "Klassekampen", hjelpe til å stensilere e.l.

Som en konklusjon vil jeg da fastslå at det politiske og ideologiske nivået i RU synker, og oppslutninga om RU faktisk blir mindre istedenfor større. Dermed blir vi ikke slagkraftige, og de slaga vi retter, vil vi ofte rette gærrat p.g.a. et lavt politisk og ideologisk nivå.

AKP(m-l) og RU skal oppfordres til å melde seg inn. Dette er et krav til dem som skal taes opp, at de støtter (og da må de jo ha tatt stilling for) partiet og RU. Samtidig går linja til Sentralstyret i mot at folk som støtter oss og er villig til å gjøre noe skal bli holdt ute. De fleste folka vi kommer i kontakt med har sett linja vår først og fremst på et eller få områder, og vil vurdere oss mye etter det. Derfor er det riktig å spørre f.eks. den ungdomsskoleeleven som er enig med oss i synet på karakterer om han vil bli medlem, samtidig som vi forklarer hva RU og partiet står for i videre forstand.

Det er vel også sånn at de vi spør om å bli medlemmer krever å få vite hva RU egentlig er? Min erfaring er i hvert fall ikke at folk blir med uten å få vite dette. Du hopper bukk over hva det vil si at vi er en kommunistisk masseorganisasjon. Vi har som oppgave både å organisere ungdommen og å lære dem kommunisme. Flertallet av ungdommen er arbeiderklassens og folkets ungdom, og må derfor være velkommen hos oss. Fordi de er ungdom har de begrensede kunnskaper og samfunnet og om marxismen på forhånd, samtidig som de har klare ideer om at mye er galt med det samfunnet de sjøl lever i. Det er vår oppgave å gi dem mer kunnskap, ja hele tida lære dem mer om kampen nå, om revolusjonen og kommunismen. Derfor går det store skillet ikke ved om de har gått igjennom en sirkel eller ikke men ved om de vil organisere seg i et kommunistisk ungdomsforbund. Du argumenterer for et lite og i negativ forstand og et "elite"pregede ungdomsforbund. Dette kommer fram også når du snakker om "stadiene": først medlem av en front, så kanskje medlem av RU, og hvis alt går bra: til slutt partimedlem. Dette er galt. Frontene er ingen obligatorisk forskole for RU, like lite som RU er obligatorisk for dem som partiet tar opp. Det er sjølsagt sånn at mange blir med i en front, og igjennom dette kan vinnes for vår linje, men det er også sånn at svært mange ikke ville drømme om å bli med i en av frontene, og likevel kan vinnes som medlemmer hos oss. I en forstand er RU sjøl en front, det er en front av kommunistisk ungdom, og det er vår oppgave å fylle rekkene - ikke å gjøre "døra så liten

som mulig." Hva er sammenhengen mellom politisk nivå og medlemstallet? Jeg vil hevde at mange medlemmer i RU er uttrykk for høyt politisk nivå hos RU. Når vi får virkelig mange medlemmer har vi vist at vi forstår å løse oppgava vår. Hvis vi satser på få og "velskolerte" medlemmer, så er det et uttrykk for lavt nivå, fordi vi ikke forstår rollå vår som skole for og oppdragere av ungdomsmassene. Sentralstyrets vervedirektiv slår også fast at alle lagsstyrekr ansvar for at alle nye medlemmer kommer på studiesirkel seinest innen 3 mnd. etter at de er blitt medlem. Dette er et riktig tiltak for å sikre at folk får lære noe når de kommer med i RU, for å gjøre studier og diskusjon til en viktig del av "det dalige livet", og på den måten bidra til å skape et politisk miljø som hindrer at nye folk går ut igjen. Når du snakker om de nye folka som vil gå ut igjen vår de "oppdager" (etterhvert) ting de ikke kjennte til på forhånd, synes jeg du viser liten tiltru både til RU/RU's linje og til folka vi verver. Det er sånn at politikken vår er en riktig politikk for det store flertallet av ungdommen, og om vi bare kvitter oss med den trtte og byråkratiske (navlebeskuende?) stilen vår vil ungdommen lære å trives i RU. Det er mye som må rettes på, men ingenting blir bedre av at vi lar bra ungdommer stå ute å vente. Når vi til slutt åpner døra er det jo ikke sikkert at de står der og venter lenger? KAMERATER, SETT FART I VERVEKAMPANJA! HOVEDFAREN ER IKKE NYE MEDLEMMER, MEN MÅNGEL PÅ DRISTIGHET!

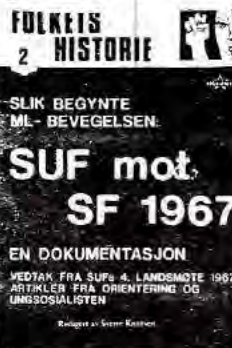
J ■

fra red.

Vi har denne gangen tatt med et innlegg fra A ■. Vi mener ikke det er rett å trekke fram motsigelsene hans for å knuse dem. Vi mener innlegget skal med fordi det er viktige motsigelser.

Motsigelser og spørsmål A ■ sikkert ikke er alene om (i denne eller andre former). Vi mener det er bra A ■ skriver ned motsigelsene slik at de kan bli reist til debatt i Rød Ungdom. Vi oppfordrer kameratene til å komme med synspunktene sine på innleggene til A ■ og J ■.

Skolér ungdommen i kommunismen! — Bruk Bryn/Hellerud SUF's erfaringer

Vi har tidligere slått fast at m-l-bevegelsens historie fra starten av er historia om kampen mellom den revolusjonære og den reformistiske og revisjonistiske linja. Når vi nå studerer m-l-bevegelsens historie, er det for å lære hvordan vi skal utvikle en revolusjonær ungdomspolitik i dag. Vi har bedt kameraten fra Bryn/Hellerud SUF, som vi intervjuet i november-TF om å gi grunnidene oss på kampen mellom de to linjene i SUF og spesielt trekke fram en del erfaringer på hvordan studiene blei brukt i ungdomsarbeidet. Vi har lagt spesielt vekt på spørsmålet om studier, både fordi det fortsatt eksisterer feilaktige oppfatninger i synet på ungdommen hos oss, og fordi det er en grunnleggende oppgave for det kommunistiske ungdomsarbeidet å skolere ungdommen i kommunismen. Vi trenger metoder og former for dette som er tilpassa ungdommens særskilte behov. Her har vi mye å lære av arbeidet i SUF.

— Du sier i TF, 11, at det var studiene som viste dere veien dere skulle gå. Hvordan drev dere studiearbeidet i kampen mot reformismen i SF?

— Jeg vil understreke at kampen mellom de to linjene var tilstede allerede fra 1965, sjøl om dette var ubevisst for mange av oss i begynnelsen. Etterhvert som vi sto fram med progressive standpunkter, kom SF-ledelsen med stadig mer frenetiske angrep på det vi sto for. SF-ledelsen kjørte ut at arbeiderklassen ikke var undertrykt, at Norge var et velferdssamfunn, at arbeidsfolk var fornøyd, at staten var bra for folk fordi

det blei bygd sjukehus og veier osv. Samtidig sa de at SF var et parti for arbeidere. For å finne ut hva som stemte med virkeligheten kunne vi se oss rundt sjøl. Men det var ikke tilstrekkelig. For å nå fram med våre standpunkter, måtte vi diskutere og studere. Vi *malte* skolere oss for å kunne ta igjen mot svadaflommen fra SF-ledelsen. Vi trengte argumenter for å kunne avsløre hvorfor SF ikke var et

arbeiderklassen og nødvendigheten av revolusjon, jo sterkere blei hetsen fra SF-ledelsen og jo mer nødvendig blei det at vi skolerte oss enda mer.

— Kampen mellom de revolusjonære og partiledelsen i SF dreide seg altså ikke bare om ideologiske spørsmål, men også om konkrete kamp-saker i den aktuelle klassekampen. Kan du nevne flere eksempler på dette?

Slik framstilles Finn Gustavsen treffende i Ungsosialisten nr. 2/69

parti for arbeidsfolk, derfor måtte vi skaffe oss argumentene. Vi hadde møter som: «Er arbeiderklassen undertrykt i Norge?», «Har vi det godt i Norge?», og lignende — og vi leste. Vi kasta oss over «Lønn, pris og profit» og «Lønnsarbeid og kapital» av Marx for å forstå utbyttinga av arbeiderklassen. Vi studerte Lenin for å forstå statens rolle. Og jo mer vi forsto og jo mer vi snakka om:

— I forbindelse med devalueringa av det engelske pundet høsten 1967, skriver Finn Gustavsen i Orientering nr. 42, blant annet: «Store deler av næringslivet som mer eller mindre ukontrollert har økt sine inntekter gjennom prisstigninger, må holdes i sjakk med direkte inngrep. Lønnstakergrupper med inntekter vesentlig over gjennomsnittet må finne seg i status quo eller beskjedne

lønnstillegg.» I SUF blei denne linja sett på som identisk med sosialdemokratiets prat om «solidarisk lønnspolitikk». Blant annet i SUFs organ «Ungsosialisten» blei Gustavsen imøtegått: «Det er aldri snakk om at kapitalistene skal vise måtehold, noe de ifølge sin natur heller aldri vil gjøre. Det er aldri arbeidsfolk som driver pengespekulasjoner og skaper økonomiske kriser, men det er alltid arbeidsfolk som skal betale gildet.» For oss som var ungdommer i SUF var det nødvendig å studere marxismen-leninismen for å kunne tilbakevise de fine ordene med fakta. Fordi den «kampen» SF dreiv stort sett dreide seg om en kamp om taburetter og fordi mange av diskusjonene i SF dreide seg om å få innflytelse i de parlamentariske organer, blei det også viktig for oss å studere parlamentarismen og det borgerlige demokratiet. Her var Lenins: «Staten og revolusjonen» den vi studerte mest.

— Dere tok jo også etterhvert i bruk kulturen i den ideologiske kampen?

Ja, teatergruppa i Bryn/Hellerud SUF var et viktig våpen. De fleste av oss i Bryn/Hellerud SUF var samtidig medlemmer av Oslo SF. Som et middel til å få fram vår politiske linje der, lagde vi teaterstykker som viste konsekvensene av SF-ledelsens feilaktige linjer. Noe blei vist fram på møtene i Oslo SF. Det var lite som slo godt an hos SF-ledelsen, fordi vi her klarte å håne den feilaktige linja — og gjøre den til latter på konkrete saker. Vi framstilte SF-lederne og gjenga ordrett sitater fra hva de hadde sagt. Med enkle midler framstilte vi det de hadde sagt som det det var — latterlig. Vi hadde mage-

I SUF-sangboka står mange

av sangene fra Bryn/Hellerud SUFs teatergruppe.

plakater og lagde sanger på kjente melodier. Det er dessuten nødvendig å understreke at arbeidet med teatergruppa blei diskutert grundig i miljøet i SUF-laget. Vi måtte diskutere det konkrete innholdet i teaterstykkene og studere politikk for å være sikker på at det vi la fram var skarpt nok både i form og innhold. Teatergruppa begynte som et innlegg i en diskusjon og var med på å utvikle kampen i Oslo SF. Teaterstykkene våre provoserte til politisk diskusjon, de skapte politiske diskusjoner. SUF-teatret bidro til å utvikle motsigelsen mellom den revolusjonære og den reformistiske linja i SF.

— I denne kampen brukte dere også sommerleirene?

— Etter landsmøtet i SUF i 1966 utvikla den revolusjonære retninga seg sterkt. Det blei utvikla et langt større utadvendt arbeid, særlig i forbindelse med Vietnam-saka og på endel skoler som jeg har vært inne på tidligere. SUFs første sommerleir, sommeren 1967 blei en viktig fase i SUFs utvikling. Her foreikk en rekke diskusjoner om nødvendigheten av revolusjon, om Mao Tsetungs tenkning, om FNL-arbeid, skolearbeid osv. Denne sommerleiren viste at det i

SUF nå eksisterte en landsomfattende revolusjonær opposisjon, der også stadig flere skjønnte nødvendigheten av å bygge på marxismen-leninismen-Mao Tsetungs tenkning. Landsmøtet i 1967 blei derfor en meget viktig sak for den videre utviklinga av den revolusjonære bevegelsen i SUF og dermed for utviklinga av den revolusjonære bevegelsen i Norge. I den forbindelse vil jeg anbefale folk å lese Oktoberheftet om striden SUF/SF som inneholder mange av de viktige dokumentene som blei vedtatt på landsmøtet i SUF i 1967, og utdrag fra den debatten som reiste seg, bl.a. i Orientering etter landsmøtet. I 1968 tok sommerleiren opp spørsmålet om revolusjon, om imperialismen, om arbeiderklassens ledende rolle, om partiet osv. Diskusjonene fra disse sommerleirene spredde seg over hele landet. Sommerleirene blei brukt til å studere teori, til å studere historie. Derfor var sommerleirene først og fremst skolevirksomhet der vi fikk argumenter og blei rusta til diskusjon med SF-ere. Uten sommerleirene og annen skoleringsvirksomhet hadde det ikke vært mulig å utvikle en revolusjonær linje.

Studiene i SUF la også

grunnlaget for at den revolusjonære delen av SUF styrka seg på SUF-landsmøtet i 1967.

— Hvordan kom behovet for studier av internasjonale spørsmål?

— Jeg har tidligere nevnt at vi dreiv mye propaganda for FNL — mot USA-imperialismen i Vietnam. Folk blei trekkd med som aktivister og samla inn penger til FNL på gata. Her utvikla det seg svære diskusjoner med folk. Ofte diskuterte 40 folk med 2 FNL-aktivister og det blei ganske raskt klinkende klart for oss at skulle vi ha noen mulighet for å klare diskusjonene med folk og til å stå imot hetsen, så måtte vi studere. Vi måtte ta eksempler. Vi måtte bekjempe mot imperialismen her for oss. Behovet for studier utvikla seg og blei etterhvert økende nødvendig for å kunne stå på gata. Å drive solidaritetsarbeid betydde samtidig å drive studier. Derfor begynte vi å studere FNLs rolle i Vietnam, vi studerte folkekrig, grunnlaget for imperialismen, og gikk deretter over til å studere NATO. Dette førte oss igjen over på spørsmålet om EEC.

Fordi mange av oss så at mye var feil i Sovjet, måtte vi også studere det som foregikk der. Vi fant mye i Den store Polemikken, som den gangen blei utgitt i småhefter. Disse studiene blei en sterk ammunisjon mot dem som den gangen priste Sovjet som et sosialistisk land. I forbindelse med 50-årsjubileet for Oktoberevolusjonen blei det i SUFs sentralstyre vedtatt en hilsningsadresse med skarp brodd mot den moderate revisjonismen. Dette skapte en større debatt i Orientering. Studiene av Sovjet gjorde også at vi umiddel-

Berge Furre går til angrep på de revolusjonære i SUF på SUFs sommerleir i 1967.

Fra veggavisdebatten på SUFs sommerleiri 1968.

fra etter invasjonen i Tsjekkoslovakia spredde våre egne løpesedler med en korrekt analyse av hva som foregikk.

— Du har tidligere sagt at dere utvikla en stil med mange aksjoner og kamper. Hvorfor er det så viktig at dette knyttes sammen med studiene?

— Vi dreiv veldig mye utadretta virksomhet med mye aksjoner. Dette gjorde at vi måtte studere politiets rolle og klassestatens rolle. Men det er viktig å understreke at ungdommen trenger studier også for å komme videre. Det er klart at ungdom som bare driver med aksjoner ikke utvikler seg, de må skolerers i kommunismen, de må lære kommunismen. Det er min erfaring at ungdom som ikke er skolert lett gjør feil. Sjøl om

de vil kunne delta aktivt i en aksjon som har framgang, vil de ikke være mobilisert til kamp når motgangen kommer. Og ungdommen kan møte mye motgang. De blir trakassert i mange sammenhenger; av skoleledelse, av enkelte lærere, de møter motstand hos foreldre, hets osv. Hvis de «mangler ballast» er de ofte heller ikke i stand til å stå imot den stadig påvirkninga fra reformismen. I SUF hadde vi studert mye. Derfor klarte vi å stå imot hetsen og motgangen. Vi så vår plass i historia, vi hadde studert og skjont at historia var på vår side, at verden måtte gå framover, at revolusjonen måtte komme. Fordi vi hadde studert og skjont hvilke lover som styrer utviklinga, så vi oss sjøl som en del av den historiske utviklinga — som en

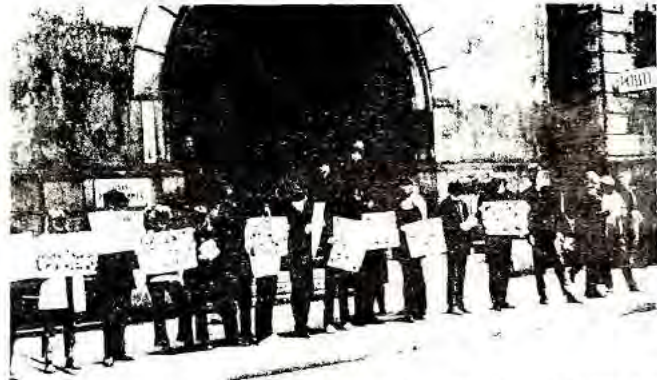
del av disse lovene.

I dag må det være en viktig oppgave for kamener å motivere 8- ungdommene de kommer i kontakt med til å studere. De må vise dem hva de kan studere, de må oppildne dem til å studere. Det er ikke tilstrekkelig å bare mobilisere ungdommen til aksjoner, danne aksjonskomiteer, drive med okkupasjoner osv. Det hjelper ikke med en masse okkupasjoner hvis ikke mange av de ungdommene som er med i en okkupasjon blir rekruttert til Rød Ungdom umiddelbart og hvis de ikke blir skolert.

Skal det oppnås *varig* framgang i ungdomsarbeidet, må det legges planer for rekruttering og planer for skolering av ungdommen. Jeg vil hevde at å velge en studieleder som skal trekke med alle dem som deltar på en aksjon i studier er like viktig som å velge ledelse for sjølve aksjonen. Og jeg mener det er viktig at studielederne er klare for aksjonen eller okkupasjonen seiles i gang. Det nytter ikke å si til ungdommen at vi har tenkt å starte med studier, men at vi ikke veit hvem som skal lede dem. Studielederne bør være med i aksjonene, han bør være en ungdommen kjenner og har tillit til.

— Oppmot det du sier har det blitt hevda at ungdommen ikke har interesse for ideologi eller teoretiske spørsmål, ungdommen har ikke behov for å studere, ungdommen gidder ikke lese bøker osv.

— Dette er jeg helt uenig i. De som sier dette må ha glemte mye fra sin egen ungdom. Ta for eksempel spørsmålet om religion. Dette er ungdommen veldig opptatt av. Ungdommen ønsker å finne en hensikt, en mening med livet, de leiter seg fram

Punktdemonstrasjon utenfor Møllergata 1 med krav om frigivelse av en fengsla anti-imperialist i 1968.

for å finne svar på viktige spørsmål. I Bryn/Hellerud SUF var det også mye diskusjon om kristendommen. Mange av oss oppsøkte religiøse møter for å diskutere. Noen hadde lest om Luther og bondekrigene i Tyskland. Når vi leste hvordan Luther gikk fram, fikk vi argumenter for og bekræftelse på at religion er opium for folket. Disse eksemplene konfronterte vi prestene med på «ungdomsmøtene». Vi fikk mange med oss til å gå ut av statskirka og gå til aktiv kamp mot kristendommen og religionens innflytelse. På skolen hadde vi svære diskusjoner om religion. Det er klart at ungdommen har ideer om religion. Tenk bare på den store motstanden som finnes på ungdomsskolene mot kristendomsfaget!

Ser vi på historia, har vi en rekke eksempler på at ungdommen har gått til kamp for progressive ideer. Ved sammenbruddet av den 2. Internasjonale før 1. verdenskrig var det ungdomsforhanda som gikk ut med ei riktig linje mot moderpartia. De som ledet den russiske revolusjonen teoretisk og praktisk var unge folk. I Kina gikk ungdommen i spissen for 4. mai-bevegelsen. Stiftera av det kinesiske kommu-

nistpartiet var unge. For-troppen i den albanske revolusjonen var under 25 år. Eksemplene er mange. Kampen SUF/SF er et av dem. Alt dette er en bekræftelse på at ungdommen er de mest aktive i å lete og de minst konservative i sin tenkning som Mao sier.

— Mange feilaktige ideer blei spredd blant ungdommen. Hvordan skal skoleringa innrettes for å unngå dette?

— En aktuell tendens er at det blir spredd mye rasisme blant ungdommen. Grunnen til at dette hos enkelte slår gjennom, er at det ikke finnes *mange* skolerte Røde ungdommer som kan ta opp kampen, som er skolerte på spørsmålet om rasismen, om fascismen, om fremmedarbeiderne. Det er ikke mange nok som er skolert på å drive hetsen mot fremmedarbeiderne og rasismen tilbake.

Når Unge Høyre får rade grunnen med fyllestoffer blant ungdommen, er det fordi det er for få Røde Ungdommer som er skolerte til å diskutere, til å argumentere mot Unge Høyre, som ikke er skolerte til å avsløre de reaksjonære. For å kunne gå i spissen trenger ungdommene

argumenter og eksempler, de trenger skoling. Jeg tror derfor det er feil når enkelte kamerater hevder at Rød Ungdom må klare seg sjøl, at det ikke er partikameratenes oppgave å bygge Rød Ungdom. Jeg tror at om Rød Ungdom skal bli bygd, så må de skolerte partikameratene gå i spissen for å lære opp, for å skolere ungdommene.

Jeg er også overbevist om at når vi nå helt sikkert etterhvert kommer til å gjøre mye framgang i ungdomsarbeidet, vil AUF, SU og andre gjøre forsøk på å fiske og sope til seg resultatene. I forbindelse med en husokkupasjon i Oslo nylig, varte det ikke lenge før AUF stilte opp med invitasjon til pizza-party for okkupasjonsungdommen. Hvis vi ikke har mange skolerte ungdommer klarer vi ikke å sloss mot reformister og Høyrefolk. Vi klarer ikke avsløre AUF og SUs røde fraser. Vi klarer ikke plukke AUF, SU og Unge Høyre fra hverandre bit for bit uten å ha argumenta-

sjonsrekkene klare og eksemplene i baklomma. Har ungdommen vår det, vil de kunne påvise hvordan disse organisasjonene i sak etter sak har gått *mot* ungdommens interesser. Grunnen til at m-l-bevegelsen i Norge har blitt sterk og enhetlig, at vi har unngått en rekke store splittelser og mange små «konkurrerende» partier ved siden av og rundt oss, er utvilsomt mye på grunn av skoleringsarbeidet som har vært drivi. En metode vi brukte mye i SUF var konfrontasjonsmøter med andre organisasjoner. Her blei politikken diskutert på store møter med mye ungdom tilstede. Sjøl om ikke alle deltok i diskusjonen, lærte vi mye av disse møtene. Vi lærte hvordan vi skulle diskutere, hva vi ikke kunne nok om, på hvilke saker vi kunne «ta dem» best, vi fikk fram ungdommens ideer om oss sjøl osv.

Lenin sa i 1907: «Den viktigste oppgava for de sosialistiske ungdomsforbun-

dene er sjølsagt å oppdra seg sjøl og utvikle et klart og helstøpt verdenssyn.» Hvis vi har dette klart og sørger for en skikkelig plan og organisering trur jeg sikkert at Rød Ungdom både vil klare å rekruttere folk og skolere dem til å bli kommunister. Men jeg tror samtidig det er viktig at de som leder ungdomsarbeidet ikke venter på supre skoleringshefter og studiesirkler, men analyserer konkret hva det er behov for å studere for akkurat den bestemte ungdommen de jobber sammen med. Jeg vil oppfordre folk til å finne fram småhefter om imperialismen og om historia, bruke noveller og romaner, avisartikler og dikt og sist men ikke minst: de kommunistiske klassikera. Kort sagt: I tillegg til å lære av m-l-bevegelsens historie, er det nødvendig å bruke fantasien og begynne å tenke i nye baner, også når det gjelder skolinga av ungdommen.

«Skal det oppnås varig framgang i ungdomsarbeidet, må det legges planer for rekruttering og planer for skoling av ungdommen.»

Noen lærerike historier...

ET LITE LAG SOM HAR TENKT Å BLI STORT.

Det er tre medlemmer i laget. En av dem har vært med lenge, to blei nylig vervet var "gamle" kjenninger. Laget har et lite massegrunnlag.

Hva gjorde de? - Satt de seg ned og hadde lagsmøte etter lagsmøte hvor de forsøkte å få diskutert alle sakene i årsplanen og fordele og prioritere alle oppgavene seg imellom?

Nei. De kutta ned på lagsmøtene, har det nå omtrent en gang i mnd. Skal i tillegg ha studiemøte like ofte. De prioriterer steinhardt og konsentrerer kreftene for å gjøre gjennombrudd, helt i tråd med innrettinga i Årsplanen. De jobber nå med tre saker som alle tjener hverandre: fritidsaksjon, verving og RG/Uredd salg.

Nå går alle tre medlemmer tre kvelder i ukå ut på kafeer. Snakker med folk, slår seg ned ved bordene, selge blader osv. Visst er det hets, men først og fremst er ungdommen uhyre tørsten på diskusjoner. RU'erne har erfart at folk ikke er farlige, sjøl om de på overflata er anti-kommunister. Vi lærer etterhvert, og hele tida utvikler våre folk sin bekjentskapskrets- og vennekrets. Og mulighetene for å reise kamp og verve bare øker. Det vanskeligste var å begynne. Den "gamle" medlemmen som før var redd massene, har helt skiftet stil og går nå i spissen.

De har målsetting om å øke 300% i løpet av våren.

Et berg-og dalbanelag

Et lag sto i lengre tid med beina djupt ute i den sekteriske gjørma. Medlemmene gikk ut eller blei passive. Diskusjonene og det indre livet blei mer og mer blodløs rutine.

- Så i løpet av kort tid, noen få måneder, tredobla dere laget .Hva skjedde?

Nye og mer kampinnstilte folk blei valgt inn i styret. De gikk i spissen for å ta oppgjør med "navlebeskuer"-stilen, den endeløse diskusjonen om hva som var gærrt med laget. I stedet gikk de i spissen for å trekke hele laget ut på gata. To ganger i uka begynte vi å stå på stand. Mangedobla RG-salget. Skaffa oss stadig nye kontakter og bekjentskaper. Entusiasmen tok seg opp, det viste seg at medlemmene stort sett ikke var uvillige til å stå påstand. Noen måtte organisere og lede deres arbeidsvilje.

Men folk blei vel ikke med ved å treffe dere på stand?

Nei, men med den nye virksomheten voksee det fram en offensiv, "rett på" stil i laget. Nye folk blei enormt utvikla. Måtte forsvare politikken vår, samtidig som de kunne lære av mer erfarne kamerater som sto sammen med dem. Vi brukte lister i vervinga. I begynnelsen var de en klamp om foten. Vi visste ikke i hvilken ende vi skulle begynne.

Så diskuterte styret listene konkret, satte opp hvem som skulle kontaktes når, og satte to og to medlemmer sammen med å gå og snakke med vennene våre. Hele tida var vi svært opptatt av å sikre kontroll og oppfølging. I tillegg arrangerte vi vervemøter. Etter hvert gikk det bra. De nye medlemmene verva flest fordi de kjente flest folk.

- Hvordan fikk dere tid ?

Vi prioriterte det høyt. Vi har alltid hatt problemer med å spille piano. Vi innså at vervekampanja var nødt til å gå på bekostning av andre oppgaver, men på lang sikt styrka det Rød Ungdom i byen. Derfor var det rett.

- Men nå er det stopp og stagnasjon igjen. Hvorfor?

Styret og laget har falt tilbake til den gamle linja. Igjen er det mange høytravende diskusjoner om lagets feil, alt foregår dødt og rutinemessig. Styret har slutta å stå på stand. De sitter på baken og diskuterer indre korrigering. Imens blir de nye medlemmene som styret ønsker å fostre, mer og mer frustrert.

Laget prøver å løse alle oppgaver like bra, noe som fører til at alt blir gjort halvt og dårlig. Styret må nå legge opp en konkret plan og sjøl gå i spissen for å trekke med medlemmene i massearbeidet på stand, stikke hjem til folk på listene osv. og styret må legge opp til en plan for studiemøter om viktige politiske spørsmål framover. Det vil gi laget ny blodinnsprøytning, erfaringer, studier og et svært omland av venner til bevegelsen. Vi jobba bra i sommer. Hvorfor skulle vi ikke klare det igjen.

Hilsen A

Bøler nyttårsaftent - til lørdag???

Noen medlemmer av Rød Ungdom tok initiativ til fest på Bøler på nyttårsaftent. Appell ved Erling [redacted] dans og vanlig fest. Det var et utmerka tiltak. For lettere å vinne folk for kommunismen må vi bli kjent med folk, bli venner med dem. Det kom 200 strykker.

Alle andre kan også arrangere sånne fester. I mindre format, men like bra. Hvem følger i Bølers fotspor?
Bølerentusiast.

Verv i aksjoner

Mange ungdommer har gått til kamp mot staten, kommunen og borgerskapet i høst. Ti tusner til sammen. Hvor mange av disse har blitt med i Rød Ungdom? - Svært, svært få.

Har vi i det hele tatt stillt oppgaver om verving i aksjoner, eller har vi skyvd kommunismen under matta? - Vi tror det siste.

Hvor mange RG har vi solgt i aksjonene?

Hvor mange vervemøter har vi arrangert?

Hvor mange møter om KU's syn på språk-kampen i Norge har vi avholdt?

Hvor har verveansvarlig vært når aksjoner pågår?

Er det sann at vi egentlig mener at kommunismen ødelegger aksjonene og truer enheten?

Vi spør i håp om å reise en diskusjon om disse spørsmål. - Kom med eksempler.

Verveansvarlig i lag.

Om karakterer

Jeg har i høst sett karakterkampanja i praksis, særlig på tre gymnas jeg kjenner litt til. Sjøl om jeg ikke kjenner til sakene godt nok, drister jeg meg fram på med en del påstander: KARAKTERKAMPANJA SKULL IKKE HA VÆRT KJØPT SÅ SVART I HØST!

Det var helt tydelig at det ikke eksisterte konkrete erfaringer om åssen denne kampen skulle føres. Sentralstyret klarte da heller ikke å gi laga konkret rettleiing. Da burde ikke denne kampanja vært pressa fram som den viktigste for hele Rød Ungdom i høst. Det hadde vært bedre å starte den på noen utvalgte skoler, og seinere bruke erfaringene fra disse til å starte en større bevegelse.

SENTRALE AKSJONSPAROLLER VAR UOPPFÆLIGE! Dersom det skulle bli boikott av juletentamen på de gymnasene jeg kjenner til, måtte vi hatt hjelp fra julenissen. Det er helt greit at kampanjeledelsen ønsker å nå fram til boikott av eksamen og brenning av karakterbøkene. Men ei kampanje kan ikke drives og paroller kan ikke stilles ut i fra gode ønsker. Det må gjøres ut i fra virkeligheten, og den kan ikke kampanjeledelsen ha undersøkt særlig godt.

NYTTIGE ERFARINGER MED DISKUSJONER, SMÅ AKSJONER OG VEDTAK.

På to av skolene greide vi å få ganske stor interesse for saka. En jente fikk med seg uavhengige skolekamerater i arbeid. De skreiv i skoleavisa, arrangerte en konferanse for sin egen og andre skoler og har tenkt å prøve å få til skolevedtak. På den andre var det boikott av uforberedte tysksprøver, og seinere et bra klassevedtak. Etter dette hadde RU et ganske vellykka møte. Du kan sjølsagt si at vi ikke kom så langt, men det er i denne enden vi må begynne. Når dette har skjedd her, hvorfor skulle ikke andre kunne følge etter?—Når klasser gjør bra vedtak hvorfor skulle vi ikke ta mål av oss til å gå videre for å få skoler til å gjøre det samme.

DET ER MASSEVIS AV MOTSIGELSER UTE BLANDT ELEVENE OG HOS OSS SJØL! Det norder ikke å si at "elevene er mot karakterer, det er bare opp til oss å utløse motstanden."—F.eks. foreslo vi to ganger boikott av uforberedte prøver i en klasse og tapte avstemmingen begge gangene på den tredje skolen. Dette er på ingen måte en tilbaketriggende klasse, det er klart at vi må lære hva disse gjorde feil i forhold

til de som har klart det. Men det er like klart at de som måtte tru at alt er enkelt tar feil.

MISNØYE MED UNDERVISNINGA OG SKOLEN
GENERELT STO SENTRALT DER VI OPPNÅDDE
NOE!

Dette gjelder begge de skolene jeg veit om. Den ene er et forsøksgymnas som bygger på at elevene ikke ønsker å gå i det "vanlige" gymnaset. Dette var utgangspunktet vårt for å reise ka-
aktører på den skolen. Den diskusjonen som førte til klassevedtaket på den andre skolen sprang direkte ut av problemer og mangel på interesse i undervisninga i matte og andre fag. Dette stemmer også med erfaringene til den tredje skolen, som kjørte mer på den "sentrale" argumentleksa og ganske tidlig løp tom for nye argumenter.

GODT OG DÅRLIG I ARGUMENTASJONEN VÅR.

Det jeg har inntrykk av at har slått an er "karakterer" ødelegger undervisninga og argumentene for soliditet mellom elevene, mot splittelse og konkurranse jag. Jeg trur ikke vi har klart å forklare åssen karakterer dresserer og former, særlig godt og levende. Det store hølet tror jeg er: "Det er greit at karakterer er jævlige, men vi ha noe i stedet, vi skal inn på videregående skoler" osv. Til dette motargumentet har vi alt for overflatiske svar, og vi har ikke klart å overbevise flertallet av elevene.

KRITIKK AV LINJA FOR Å KJØRE KARAKTERER FOR ENSIDIG OG ISOLERT.

Ei jente sa det omtrent sånn: "For framtida må vi kjempe mot karakterer og eksamen gjennom å ta opp åssen elever opplever undervisninga, pensumpresset, lærebøkene osv." Det trur jeg er riktig. Vi må lære oss grundig å vise hvordan skolen i dag er elendig. Bare ved å gjøre dette, kan vi slå igjennom med at karakterer må vekk for å bedre på elendigheta. Dette tror jeg også bør få konsekvenser for hva slags front vi går inn for. Å opprette en front udelukkende mot karakterer og eksamen er jeg redd vil bli vanskelig å dra i gang. Det vil lett bety å gjenta feila vi har gjort til nå. Derfor mener jeg vi må få i gang en mye mer allsidig front på skoleproblemene. Hva med organisasjonen "Lære for livet" som tar utgangspunkt i TV serien med samme navn. (Jeg veit dessverre ikke noe særlig om den). Kunne det ikke vært en bedre ide å danne "Lære for livet" grupper på skolene. Jobbe for aksjoner mot karakteresystemet gjennom disse, og i tillegg ha muligheten til å ta opp andre viktige problemer for å utvikle en revolusjonær skolepolitikk.

Dette var en del saker jeg mener vi bør lære av i det halvåret som gikk. Klarer vi det er jeg helt sikker på at vi etter hvert skal klare å skape en virkelig svær bevegelse som blir i stand til å fjerne karakterene helt. Derfor utfordrer jeg de laga som skal jobbe videre med karakterer i vår til å ta mål av seg til å trappe opp kampanja kråftig ute blandt elevene. Sjøl om færre skal jobbe med kampanja, så har vi nå noen erfaringer å bygge på som gjør at vi kan oppnå en god del mer enn i høst.

E.

INNHOOLD:

<i>1.mai 1978</i>	<i>side</i>	<i>2</i>
<i>Unge jenter - et uutnyttta potensiale</i>		<i>5</i>
<i>Hvordan drive støttearbeid for folket i Azania</i>		<i>10</i>
DEBATT:		
<i>Medlemstallet foran politikken?</i>		<i>11</i>
<i>Svar til Å ■</i>		<i>12</i>
<i>Erfaringer fra Bryn/Hellerud SUF</i>		<i>14</i>
<i>Noen Lærerike historier...</i>		<i>19</i>
<i>Et berg- og dalbane-lag</i>		<i>20</i>
<i>Bøler nyttårsaften - til lørdag?</i>		<i>21</i>
<i>Verv i aksjoner</i>		<i>21</i>
<i>Om karakterer</i>		<i>22</i>